

Biela čistiareň, s.r.o., Žilinská 21, 010 01 Žilina

Najvyšší súd Slovenskej republiky
Župné námestie č. 13
814 90 Bratislava

prostredníctvom

Krajský súd v Žiline
Oroľská 3
010 01 Žilina

K sp. zn. 00S/000/2014

V Žiline, dňa 01.07.2016

Žalobca:

Biela čistiareň, s.r.o.

IČO: 33 333 333

sídlo: Žilinská 21, 010 01 Žilina

zápis: Obchodný register Okresného súdu Žilina, oddiel: Sro, vložka číslo:
000/R

zastúpený: Ing. Július Veselý, konateľ

Žalovaný:

Inšpektorát práce Žilina

sídlo: Hlavná 2, 010 09 Žilina

IČO: 35 993 499

VEC: K a s a č n á s ť a ž n o s ť
žalobcu proti rozsudku Krajského
súdu Žilina č. k. 00S/000/2014- 000 zo
dňa 02.06.2016

Dvojmo!

Prílohy: 1/ - 5/ podľa textu

1. Rozsudkom Krajského súdu Žilina č. k. 00S/000/2014 - 000 zo dňa 02.06.2016 (ďalej tiež ako „rozsudok“), ktorý bol žalobcovi **doručенý dňa 15.7.2016**, súd **zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti** protokolu žalovaného č. ITN-000-00-0.0/P-J0-00 zo dňa 20. apríla 2014 v znení dodatku č. 1 zo dňa 01.05. 2014, ktorým boli vyšetrené príčiny závažného pracovného úrazu zamestnanca žalobcu Jána Smutného (ďalej tiež ako „žaloba“) a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania. Podľa poučenia rozsudku, je proti nemu prípustné **odvolanie do 15 dní od jeho doručenia**, písomne, cestou tunajšieho krajského súdu na Najvyšší súd Slovenskej republiky.

2. Proti tomuto rozsudku krajského súdu, podávam ako žalobca v zákonnej lehote

k a s a č n ú s ť a Ź n o s ť

z dôvodov, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, pričom dôvody kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) a h) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej tiež ako „Správny súdny poriadok“) sú s opisom rozhodujúcich skutočností popísané v sťažnostných bodoch I. až II.

I.

Právomoc kasačného súdu

3. Rozsudok Krajského súdu Žilina (ďalej tiež „krajský súd“ alebo „súd“) č. k. 00S/000/2014- 000 zo dňa 02.06.2016 bol žalobcovi ako oprávnenému subjektu **doručený dňa 15.07.2016 t.j. po nadobudnutí účinnosti Správneho súdneho poriadku**. Správny súdny poriadok nadobudol účinnosť dňa 01.07.2016. **Kasačnú sťažnosť podávam v lehote podľa poučenia v rozsudku t.j. do 15 dní od doručenia rozsudku.**

4. Prechodné ustanovenia Správneho súdneho poriadku:

Podľa § 491 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, *ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.*

Podľa § 491 ods. 2, druhá veta Správneho súdneho poriadku, *ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.*

Podľa § 492 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, *konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.*

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, *odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.*

5. Na základe vyššie citovaných právnych ustanovení Správneho súdneho poriadku, proti rozsudku, ktorý bol doručený žalobcovi v čase účinnosti Správneho súdneho poriadku, je možné podať kasačnú sťažnosť v zmysle § 438 a nasl. Správneho súdneho poriadku.

II.

Sťažnostné body

6. Podľa § 445 ods. 1 písm. c) Správneho súdneho poriadku, v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva.

II.A.

Sťažnostný bod 1.

7. Žalobné námietky, uvedené v žalobe v bode I. na strane 3 a nasl. žaloby:

Žalobca v žalobe namietal, že postup žalovaného pri vypracúvaní Protokolu v znení Dodatku bol príliš formalistický vzhľadom k závažnosti dôsledkov, ktoré pre žalobcu z Protokolu v znení Dodatku vyplývajú. Podľa žalobcu formálne konštatovanie zistených nedostatkov sa premietlo aj do opatrení, ktoré mal žalobca - zamestnávateľ odstrániť, keď z Protokolu a ani z Dodatku k Protokolu nie je možné zistiť, čo má zamestnávateľ na odstránenie nedostatkov urobiť, aké má prijať opatrenia aby k takýmto situáciám nedochádzalo. Žalovaný len stroho nariadil odstrániť zistené nedostatky v časti G.1. v bodoch 1-10. V Dodatku žalovaný uviedol „*Niektoré zistené nedostatky nebolo už možné odstrániť vzhľadom na vyšetrovanú udalosť, preto inšpektor práce nariaďuje ich odstrániť s ohľadom na ďalšie prípady, ktoré sa môžu vyskytnúť*“. Lehota na odstránenie nedostatkov teda nie je stanovená. Toto nariadenie žalovaného je podľa žalobcu nepreskúmateľné pre jeho nezrozumiteľnosť. Navyše ďalšie nariadenie žalovaného je nevykonateľné nakoľko sa v ňom uvádza „*O odstránení nedostatkov G.1. a G.2. bude kontrolovaný subjekt písomne informovať Inšpektorát práce v lehote 15 dní od uplynutia posledného termínu plnenia*“. Žalovaný teda spôsobil nezrozumiteľnosť tohto nariadenia, nakoľko nie je stanovený „posledný termín plnenia“, vzhľadom na skutočnosť, že v predchádzajúcom nariadení stanovil „...*preto inšpektor práce nariaďuje ich odstrániť s ohľadom na ďalšie prípady, ktoré sa môžu vyskytnúť*“. Žalovaný teda nestanovil kedy začína plynúť 15 dňová lehota na písomné informovanie.

8. Odôvodnenie rozsudku a právne posúdenie námietok krajským súdom v časti žalobných námietok v bode I. na strane 3 a nasl. žaloby

Súd vo svojom rozsudku na strane 10, žalobné námietky odôvodnil nasledovne: Súd nepovažoval za dôvodné žalobné námietky žalobcu, ktorými namietal neurčitost' uložených povinností, keď mu správny orgán uložil odstrániť nedostatky špecifikované v určených článkoch protokolu, resp. jeho dodatku. Súd je toho názoru, že uvedený postup žalovaného je správny a v súlade so zákonom, keď správny orgán nie je oprávnený určiť kontrolovanému subjektu konkrétny spôsob vykonania nápravy, ale len cieľ, ktorý sa má touto nápravou dosiahnuť, čomu zodpovedá vyjadrenie povinnosti, ktoré je obsiahnuté v napadnutom protokole. Je potom na každom kontrolovanom subjekte, aby si určil s prihliadnutím na svoje osobitné pomery a podmienky najefektívnejší spôsob na dosiahnutie nápravy vytýkaného stavu. Rovnako určenie, že tak má urobiť ihneď a trvalo, jasne a zrozumiteľne vyjadruje, že tak má urobiť vzhľadom na závažnosť porušenia bezodkladne a prijaté opatrenia trvale dodržiavať tak, aby nedochádzalo k porušovaniu zákona a bola dodržiavaná bezpečnosť práce. Uvedeným sa sleduje vylúčenie možnosti ďalšieho smrteľného pracovného úrazu u tohto zamestnávateľa. Uloženie nápravy ihneď pritom inšpektorovi práce umožňuje aj ust. § 12 ods. 2 písm. b) zák. č. 125/2006 Z. z.

9. Dôvody, v ktorých spočíva nesprávnosť právneho posúdenia krajského súdu a porušenia práva na spravodlivý proces

S právnym posúdením a odôvodnením krajského súdu nesúhlasím. Mám za to, že z ustanovenia § 14 ods. 2 zákona o inšpekcii práce vyplýva povinnosť navrhnúť opatrenia podľa § 12 ods. 2 písm. a) zákona o inšpekcii práce. Podľa predmetného ustanovenia: „**V protokole inšpektor práce navrhne opatrenia** podľa § 12 ods. 2 písm. a), **uloží opatrenia** podľa § 12 ods. 2 písm. b), c), g), h) a i) a **uloží povinnosť** kontrolovanému zamestnávateľovi alebo kontrolovanej fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom,

- a) prijať opatrenia na odstránenie zistených porušení predpisov a záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv a ich príčin,

b) doručiť inšpektorátu práce v určenej lehote písomnú správu o splnení opatrení na odstránenie zistených porušení predpisov a záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv a ich príčin.

Inšpektorát práce Žilina splnil ustanovenie § 14 ods. 2 zákona o inšpekcii práce len v tej časti, že uložil opatrenia a uložil povinnosť (ktorej zákonnosť a preskúmateľnosť však namietame), avšak k samotnému navrhnutiu opatrení nedošlo, pričom zákon v ustanovení § 14 ods. 2 zákona o inšpekcii práce nepoukazuje na oprávnenosť alebo možnosť, ale priamo stanovuje, že „V protokole inšpektor práce navrhne opatrenia podľa § 12 ods. 2 písm. a) ...”

Mám za to, že z morfológického výkladu obsahu slova „navrhne“ vyplýva povinnosť inšpektora navrhnúť opatrenia podľa § 12 ods. 2 písm. a) a nie „možnosť“ resp. „oprávnenosť“ navrhnúť opatrenia, tak ako uviedol krajský súd. S názorom krajského súdu sa nestotožňujem, nakoľko ak by sa jednalo o „oprávnenie“ alebo „možnosť“, zákonodarca by v predmetnom zákone o inšpekcii práce túto gramatickú skladbu slov a vety použil tak ako napr. v ustanovení § 7 ods. 4 (Inšpektorát práce je „oprávnený“ podať podnet ...), v ustanovení § 12 ods. 1 (Inšpektor práce je pri výkone inšpekcii práce „oprávnený“...), v ustanovení § 19 ods. 1 (Inšpektorát práce je „oprávnený“ uložiť pokutu...) a pod. V predmetnom zákone sa slovo „navrhne“ nachádza aj v nedokonavom vide, pričom z nedokonavého vidu vyplýva len možnosť (napr. § 6 ods. 1 pís. k/ „Národný inšpektorát práce navrhne ministerstvu opatrenia na zlepšenie stavu v oblasti ochrany práce“). Predmetné ustanovenie § 14 ods. 2 zákona o inšpekcii práce, ktorého porušenie namietam, však takúto možnosť resp. oprávnenosť nepripúšťa.

Žalovaný taktiež rozporoval, že povinnosť „navrhnúť opatrenia“ mu nevyplýva zo zákona a to s poukazom na ustanovenie § 12 ods. 2 písm. a) zákona o inšpekcii práce podľa ktorého „*Na základe výsledkov inšpekcii práce a podľa závažnosti zistených skutočností je inšpektor práce oprávnený navrhnúť technické, organizačné a iné opatrenia potrebné na zlepšenie zisteného stavu*“. K uvedenému uvádzam, že v zmysle formálno-systematického výkladu sa jednotlivé ustanovenia právnych predpisov interpretujú aj s prihliadnutím na názov časti, do ktorej ustanovenie patrí. Ustanovenie § 12 ods. 2 písm. a) zákona o inšpekcii práce patrí do časti „Oprávnenia inšpektora práce“, pričom z uvedeného je možné vyložiť, že inšpektor práce má určité oprávnenia, ktoré môže použiť na základe výsledkov inšpekcii práce a podľa závažnosti zistených skutočností.

Naopak, ustanovenie § 14 ods. 2 zákona o inšpekcii práce („*V protokole inšpektor práce navrhne opatrenia podľa § 12 ods. 2 písm. a), uloží opatrenia podľa § 12 ods. 2 písm. b), c), g), h) a i) a uloží povinnosť...*“), ktoré obsahuje slovo „navrhne“ opatrenia spadá do časti „Protokol a záznam o výsledku inšpekcii práce“ a teda je možné ho vyložiť tak, že v prípade ak inšpektor práce vypracuje protokol, tak je povinný navrhnúť opatrenia podľa § 12 ods. 2 písm. b), c), g), h) a i).

Poukazujem na Rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 16.06.2016, sp. zn. 14S/150/2015-115, strana 15, tretí odsek, ktorým bol zrušený protokol „Súd považoval námietku žalobcu, že opatrenia uvedené v Protokole na strane 6 sú nevykonateľné za dôvodnú, nakoľko žalovaný v protokole uložil zamestnávateľovi len všeobecnú povinnosť prijať opatrenia na odstránenie zistených porušení a príčin bez toho, aby špecifikoval, akým konkrétnym spôsobom má zamestnávateľ odstrániť zistené porušenia, čo je v rozpore s ust. § 12 ods. 2 písm. a) zákona o inšpekcii práce“.

Dôkaz: Rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 16.06.2016, sp. zn. 14S/150/2015-115 (Príloha č. 1)

Inšpektorát práce je ten orgán, ktorý dohliada na dodržiavanie právnych predpisov a má byť nápomocný pri odstraňovaní prípadných porušení tým, že navrhne opatrenia, ktoré má zamestnávateľ vykonať. Krajský súd správne uviedol, že *je na každom kontrolovanom subjekte, aby si určil s prihliadnutím na svoje osobitné pomery a podmienky najefektívnejší spôsob na dosiahnutie nápravy vytyčkaného stavu*, avšak takto môže subjekt učiniť až potom ako mu inšpektorát práce opatrenia na dosiahnutie nápravy navrhne. Dotknutý zamestnávateľ nie je schopný vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení predpisov, keď si porušenie predpisov ani nie je vedomý a inšpektorát práce opatrenia ani nenavrhuje a teda zamestnávateľ ani nevie čo má vykonať. Nadalej trvám na tom, že z dodatku ani protokolu nie je možné zistiť, čo má žalobca na odstránenie nedostatkov urobiť, aké má prijať opatrenia aby k takýmto situáciám nedochádzalo.

Na základe opísaných skutočností vo vyššie uvedenom rozsahu v tomto Sťažnostnom bode 1., odôvodňujem kasačnú sťažnosť v tejto časti nasledovne:

- I. krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 440 ods. 1 písm. f) Správny súdny poriadok,
- II. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) Správny súdny poriadok,
- III. krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu podľa § 440 ods. 1 písm. h) Správny súdny poriadok.

**II.B.
Sťažnostný bod 2.**

10. Žalobné námietky, uvedené v bode II. na strane 4 a nasl. žaloby:

Žalobca v žalobe namietal, že formalistickým prístupom žalovaného je postihnutý aj Dodatok k Protokolu v ktorom mal žalovaný reagovať na vyjadrenie žalobcu k Protokolu uvedením svojho stanoviska k jednotlivým bodom vyjadrenia. Žalovaný podľa žalobcu porušil § 13 ods. 2 zákona o inšpekcii práce.

Žalobca v žalobe na strane 4 a nasl. ďalej namietal:

Žalovaný mal reagovať na vyjadrenie žalobcu k Protokolu uvedením svojho stanoviska k jednotlivým bodom vyjadrenia. Žalovaný sa vo svojom stanovisku dôsledne nevysporiadal s obsahom vyjadrenia žalobcu, svoje stanovisko v niektorých bodoch vôbec nezdôvodnil, iba sa pridŕžoval predchádzajúcich zistení, čo je pre právne postavenie žalobcu a presvedčivosť správnosti záverov Protokolu nepostačujúce.

Dňa 05.05.2014 bol žalobcovi doručený Dodatok. Z obsahu Dodatku vyplýva, že k vyjadreniu žalobcu nebolo zo strany žalovaného poskytnuté stanovisko tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 14 ods. 3 písm. a) zákona o inšpekcii práce. Mám za to, že nie každé vyjadrenie žalovaného možno považovať za stanovisko v zmysle ustanovenia § 14 ods. 3 písm. a) zákona o inšpekcii práce. Žalovaný je povinný riadne sa vysporiadať s vyjadrením žalobcu a odôvodniť svoje stanovisko k vyjadreniu žalobcu k Protokolu tak, aby toto stanovisko predstavovalo skutkovú a právnu oporu v Protokole uvedených záverov a zistení, v opačnom prípade vyjadrenie žalovaného nemožno považovať za stanovisko.

Ak žalovaný na vyjadrenie žalobcu reaguje len v zmysle, že trvá na zistených skutočnostiach alebo že postupoval podľa platných predpisov, toto nemôže nahradiť jeho povinnosť vydať riadne

stanovisko a takýto postup žalovaného možno tiež považovať za konanie v rozpore s právom žalobcu na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy.

Dodatok k Protokolu má slúžiť k zdôrazneniu presvedčivosti záverov Protokolu po tom, čo boli vo svojom vyjadrení spochybnené, pričom žalovaným vypracovaný Dodatok toto kritérium zjavne nespĺňa.

Žalobca zaslal „Vyjadrenie k skutočnostiam uvedeným v Protokole číslo ITN-000-00-0.0/P-J0-00“ zo dňa 12.05.2014 (ďalej len ako „vyjadrenie“) v lehote mu danej žalovaným. Vo svojom vyjadrení okrem iného

- vyjadril nesúhlas so stanovením príčiny úrazu,
- vyjadril pochybnosti nad uvedenými domnienkami, ktoré nie sú podložené žiadnymi dôkazmi a faktami,
- opätovne poukázal na závery svojho šetrenia v „Správe o vyšetrení príčin vzniku závažného pracovného úrazu zamestnanca Bielej čistiarne, s.r.o., p. Jána Smutného zo dňa 01.06.2013“ (ďalej len ako „Správa o vyšetrení príčin vzniku úrazu“), ktoré sa okrem iného opierajú o svedecké výpovede jeho zamestnancov a ďalšie zistenia, ktoré pri vyšetrowaní úrazu zhromaždil.

Dôkaz: Správa o vyšetrení príčin vzniku závažného pracovného úrazu zamestnanca Bielej čistiarne, s.r.o., p. Jána Smutného zo dňa 01.06.2013 (založené v súdnom spise)

Vyššie uvedené vyjadrenia žalobcu nielenže nie sú zohľadnené v Protokole a ani v Dodatku, ale navyše Protokol a ani Dodatok neobsahuje stanovisko žalovaného k jednotlivým skutočnostiam namietaným žalobcom. V dodatku je uvedené, že zamestnávateľ vo vyjadrení nepredložil žiadne nové dôkazy. Žalobca síce nepredložil nové dôkazy, avšak opätovne poukázal na dôkazy, ktoré už predložil (Správa o vyšetrení príčin vzniku úrazu) a žalovaný sa s nimi nijakým spôsobom nevysporiadal. Dodatok v ktorom inšpektor práce nariadil žalobcovi odstrániť zistené nedostatky nebol so žalobcom prerokovaný, čo je porušenie § 13 ods. 2 zákona o inšpekcii práce.

K tvrdeniu žalovaného, že žalobca vo vyjadrení nepredložil žiadne nové dôkazy je potrebné uviesť nasledovné - žalobca nebol oboznámený žalovaným s tým, aké dôkazy boli predložené pri výkone inšpekcie práce, a teda aj či závery uvedené v Protokole zodpovedajú zistenému skutkovému stavu. Nie je nám zrejmé, ako mohol žalobca navrhnúť doplnenie podkladu Protokolu, keď ho žalovaný neoboznámil s podkladmi Protokolu a spôsobom ich zistenia, t. j. so všetkými vykonanými dôkazmi. Žalobca nemal a stále nemá predstavu o všetkých skutočnostiach, z ktorých žalovaný pri vydaní Protokolu v znení Dodatku vychádzal, a teda objektívne nemohol adekvátne reagovať na doplnenie dokazovania na podporu svojich tvrdení. Tak ako je uvedené nižšie, žalovaný v Protokole nedostatočne uvádza aké skutočnosti boli podkladom Protokolu v znení Dodatku, keď napr. uvádza: „*Šetrenie udalosti prebiehalo podľa možností inšpektorov práce, ale aj potrebných osôb, jednak u zamestnávateľa, jednak v spolupráci s PZ v Ilave, ako aj u ďalších osôb, ktoré boli pre šetrenie udalosti podľa názoru inšpektorátu práce potrebné*“. Žalovaný poukazuje na „ďalšie osoby“ pričom ich ďalej nijako nešpecifikuje.

Dôkaz: Vyjadrenie ku skutočnostiam uvedeným v protokole číslo ITN-000-00-0.0/P-J0-00 zo dňa 12.05.2014 (založené v súdnom spise)

V Protokole v znení Dodatku navyše absentuje zápisnica o vykonaní ohliadky miesta udalosti pričom čl. 26 Metodiky č. 1 výslovne stanovuje, aby zápisnica tvorila prílohu Protokolu alebo aby sa jej obsah do Protokolu prevzal.

Dôkaz: Metodika č. 1 – Vyšetrowanie udalostí inšpekciiu práce (založené v súdnom spise)

Zistenia žalovaného uvedené v protokole v znení dodatku vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci a zo skutkového stavu, ktorý je v rozpore s obsahom spisu, nakoľko v spise sa nachádzajú údaje

- o výsledkoch pitvy (zomretý mal zistenú koncentráciu alkoholu v krvi a moči),
- údaje o tom, ako sa majú zamestnanci zabezpečiť pre práce vo výške, taktiež že boli pravidelne oboznamovaní 1 krát ročne na školení BOZP,
- údaje o tom, že zamestnanci mali k dispozícii si vyzdvihnúť OOPP na ochranu proti pádu z výšky (postroje) vo výdajni náradia proti podpisu,
- atď.

Napriek vyššie uvedeným údajom, nachádzajúcim sa v spise žalovaného, žalovaný nezistoval či zomretý zamestnanec porušil ustanovenia BOZP a ani to v protokole v znení dodatku nijako nezdôvodnil. V časti G.3 protokolu v znení dodatku je stroho uvedené, že „nedostatky v príčinnej súvislosti s udalosťou zo strany postihnutého neboli zistené“ a to bez akéhokoľvek zdôvodnenia!

Žalovaný ani nezdôvodnil či bolo resp. prečo nebolo dostatočné školenie BOZP ako sa majú zamestnanci zabezpečiť pre práce vo výške, ktoré bolo vykonávané 1 krát ročne žalobcom - zamestnávateľom.

11. Odôvodnenie rozsudku a právne posúdenie námietok krajským súdom v časti žalobných námietok v bode II. na strane 9 a nasl. žaloby

Odôvodnenie a právne posúdenie rozsudku v časti žalobných námietok v bode II. na strane 9 a nasl. žaloby **v rozsudku absentuje**. Krajský súd len na strane 5 posledný odsek a strane 6 konštatoval, že otázka príčin úrazu a následnej zodpovednosti sa rieši až v samotnom správnom konaní, ktorého výsledkom bude rozhodnutie, samo o sebe spôsobilé súdneho prieskumu a až v rámci takéhoto súdneho prieskumu rozhodnutia odvolacieho orgánu, ktorým je zavŕšené správne konanie, sa potom súd zaoberá správnosťou skutkových a právnych záverov správneho orgánu, príčin smrteľného pracovného úrazu, otázkou dostatočne zisteného skutkového stavu ako aj prípadnej preskúmateľnosti rozhodnutia s poukazom na vysporiadanie sa s námietkami žalobcu vznesenými počas konania. Súd v tejto súvislosti konštatoval, že v riadne začatom správnom konaní je potom povinnosťou správnych orgánov sa riadne zaoberať prípadným porušením predpisov BOZP zo strany poškodeného a svoje závery, ku ktorým dospeje aj riadne (v súlade s požiadavkami, ktoré zákon kladie na odôvodnenie správneho rozhodnutia) vysvetliť v konečnom rozhodnutí. Súd je toho názoru, že v súdnej veci žalovaný správne ustálil porušenie povinností na strane žalobcu, ktoré viedli k uloženiu povinností na dosiahnutie nápravy a že v časti uloženia týchto povinností je protokol dostatočne určitý a zrozumiteľný.

12. Dôvody, v ktorých spočíva nesprávnosť právneho posúdenia krajského súdu a porušenia práva na spravodlivý proces

S názorom krajského súdu sa nestotožňujem najmä z dôvodu, že výsledkom správneho konania nie je zrušenie alebo potvrdenie protokolu o vyšetrení príčin smrteľného úrazu, ale uloženie pokuty na podkladoch a skutočnostiach zistených a uvedených v protokole. Krajský súd teda podľa nášho názoru nesprávne odkazuje na správne konanie, keďže už zo samotného názvu „Protokol o vyšetrení príčin závažného pracovného úrazu“ vyplýva, že práve protokol je dokument, ktorý má obsahovať všetky skutočnosti, vyjadrenia a podklady potrebné pre náležité vyšetrenie pracovného úrazu. Napriek tomu, že krajský súd odkazuje na správne konanie, v odôvodnení rozsudku na strane 10 uviedol, že je toho názoru, že v súdnej veci žalovaný správne ustálil porušenie povinností na strane žalobcu, ktoré viedli k uloženiu povinností na dosiahnutie nápravy a že v časti uloženia týchto povinností je protokol dostatočne určitý a zrozumiteľný. Tu je potom potrebné si položiť

otázku ako mohol žalovaný správne ustáliť porušenie povinností na strane žalobcu, keď samotný krajský súd odkazuje na správne konanie, kde má prebiehať toto ustálenie porušenia povinností a to na základe žalobcových vyjadrení, návrhov dôkazov a pod. Okrem toho na Okresnom súde Žilina prebieha konanie, sp. zn. 00C/000/2015, o náhradu nemajetkovej ujmy pozostalých vo výške 500.000 eur, kde podkladom je práve protokol č. ITN-000-00-0.0/P-J0-00 zo dňa 20. apríla 2014 v znení dodatku č. 1 zo dňa 01. mája 2014. Mám za to, že postup krajského súdu ako aj žalovaného pri vypracúvaní protokolu bol príliš formalistický vzhľadom k závažnosti dôsledkov, ktoré pre žalobcu z protokolu vyplývajú.

Nad'alej teda mám za to, že protokol je nezákonný a má byť zrušený, nakoľko krajský súd rovnako ako žalovaný nezdôvodňoval, nezaoberal sa a teda ani právne neposúdil žalobné námietky uvedené v bode II. na strane 4 a nasl. žaloby, ktoré sme citovali v bode 10 tejto kasačnej sťažnosti.

Poukazujeme na Rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 16.06.2016, sp. zn. 14S/150/2015-115, strana 16, predposledný odsek podľa ktorého súd dospel k záveru, že **žalovaným zistený skutkový stav je nedostačujúci pre posúdenie veci, zistené skutočnosti nevyhodnotil tak, aby nespochybnil závery o tom, že zamestnávateľ porušil v Protokole označené povinnosti...**

Na základe opísaných skutočností vo vyššie uvedenom rozsahu v tomto Sťažnostnom bode 2., odôvodňujem kasačnú sťažnosť v tejto časti nasledovne:

- I. krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 440 ods. 1 písm. f) Správny súdny poriadok,
- II. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) Správny súdny poriadok,
- III. krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu podľa § 440 ods. 1 písm. h) Správny súdny poriadok.

II.C. Sťažnostný bod 3.

13. Žalobné námietky, uvedené v bode II. na strane 13 a nasl. žaloby:

Žalobca v žalobe namieta, že žalovaný postupoval nesprávne pri vyšetrowaní príčin úrazu a to najmä z toho dôvodu, že sa vyjadroval ku skutočnostiam, ku ktorým sa môže vyjadriť len znalec, a to v oblasti:

- a. overovania autenticity podpisu zomretého – v bode 10. inšpektor práce uviedol, že „...jeho podpis je na prezenčnej listine nápadne odlišný od iných získaných podôb podpisu postihnutého...“.
- b. posudzovania zdravotného stavu zomretého - v bode 11. inšpektor práce uviedol, že „...prehliadka, športové založenie, výpovede spolupracovníkov dávajú oprávnenie predpokladať, že bol zdravý“.
- c. posudzovania kvality konštrukčných prvkov zábradlia mosta, cez ktoré mal zomretý zamestnanec vypadnúť - v bode 12. inšpektor práce uviedol, že „Zvary vyzerali nedostatočné a na malej ploche“.

Vyššie uvedené skutočnosti mali zásadný význam pri určovaní príčinnej súvislosti s úrazom zomretého zamestnanca a zastávam názor, že pre určenie týchto skutočností malo byť nariadené znalecké dokazovanie. Inšpektor práce nemôže konštatovať skutočnosti, ktoré sú predmetom

znaleckého dokazovania a to aj vzhľadom k závažnosti dôsledkov, ktoré pre žalobcu z Protokolu v znení Dodatku vyplývajú.

14. Odôvodnenie rozsudku a právne posúdenie námietok krajským súdom v časti žalobných námietok v bode II. na strane 15 a nasl. žaloby

Odôvodnenie a právne posúdenie žalobných námietok v bode II. na strane 15 a nasl. žaloby v rozsudku absentuje.

15. Dôvody, v ktorých spočíva nesprávnosť právneho posúdenia krajského súdu a porušenia práva na spravodlivý proces

Napriek tomu, že krajský súd sa nevysporiadal so žalobnými námietkami, v odôvodnení rozsudku na strane 13 uviedol, že je toho názoru, že v súdnej veci žalovaný správne ustálil porušenie povinností na strane žalobcu, ktoré viedli k uloženiu povinností na dosiahnutie nápravy, a že v časti uloženia týchto povinností je protokol dostatočne určitý a zrozumiteľný. **Mám za to, že protokol v znení dodatku je nezákonný a má byť zrušený, nakoľko krajský súd rovnako ako žalovaný nezdôvodňoval, nezaoberal sa a teda ani právne neposúdil žalobné námietky uvedené v bode II. na strane 13 a nasl. žaloby, ktoré som citoval v bode 13 tejto kasačnej sťažnosti.**

Podľa ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. rozsudok z 27. apríla 2006 sp. zn. 4 Cdo 171/2005, treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať tiež nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

Na základe opísaných skutočností vo vyššie uvedenom rozsahu v tomto Sťažnostnom bode 3., odôvodňujem kasačnú sťažnosť v tejto časti nasledovne:

- I. krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 440 ods. 1 písm. f) Správny súdny poriadok,
- II. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) Správny súdny poriadok,
- III. krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu podľa § 440 ods. 1 písm. h) Správny súdny poriadok.

II.D.

Sťažnostný bod 4.

16. Žalobné námietky, uvedené v bode II. na strane 19 a nasl. žaloby:

Žalobca v žalobe namietal, že žalovaný dôvody nezákonnosti Protokolu v znení Dodatku spočívajú aj v tom, že jeho odôvodnenie neobsahuje:

- skutočnosti, ktoré boli podkladom Protokolu v znení Dodatku
- akými úvahami bol žalovaný vedený pri hodnotení dôkazov
- ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval,
- aké stanovisko zaujal žalovaný k návrhom a námietkam žalobcu, ich vyjadreniam a podkladom
- poučenie či je možné podať opravný prostriedok resp. možnosť preskúmania súdom

17. Odôvodnenie rozsudku a právne posúdenie námietok krajským súdom v časti žalobných námietok v bode II. na strane 20 a nasl. Žaloby

Súd vo svojom rozsudku na strane 20 žalobné námietky odôvodnil nasledovne: „...v súdnej veci žalovaný správne ustálil porušenie povinností na strane žalobcu, ktoré viedli k uloženiu povinností na dosiahnutie nápravy a v časti uloženia týchto povinností je protokol dostatočne určitý a zrozumiteľný.“

18. Dôvody, v ktorých spočíva nesprávnosť právneho posúdenia krajského súdu a porušenia práva na spravodlivý proces

Nesúhlasím so závermi krajského súdu, že *žalovaný správne ustálil porušenie povinností na strane žalobcu, ktoré viedli k uloženiu povinností na dosiahnutie nápravy a že v časti uloženia týchto povinností je protokol dostatočne určitý a zrozumiteľný*, nakoľko žalovaný jednotlivé porušenia povinností žalobcu uvedené v bode II. na strane 19 a nasl. žaloby, ktoré sú citované v bode 16 tejto sťažnosti

- nezdôvodnil,
- neuviedol úvahy, ktorými bol vedený pri hodnotení dôkazov,
- neuviedol ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval,
- a ani neuviedol aké stanovisko zaujal k návrhom a námietkam žalobcu, ich vyjadreniam a podkladom.

Mám za to, že krajský súd mal protokol zrušiť, nakoľko jednotlivé porušenia povinností žalobcu, konštatované v protokole v znení dodatku sú nezákonné, neurčité a nezrozumiteľné. Krajský súd mohol konštatovať, že *žalovaný správne ustálil porušenie povinností na strane žalobcu, ktoré viedli k uloženiu povinností na dosiahnutie nápravy a že v časti uloženia týchto povinností je protokol dostatočne určitý a zrozumiteľný*, len v tom prípade, ak by sa žalovaný dostatočne vysporiadal so žalobnými námietkami uvedenými v bode 16 tejto kasačnej sťažnosti, k čomu však v tomto prípade nedošlo.

Podľa ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. rozsudok z 27. apríla 2006 sp. zn. 4 Cdo 171/2005, treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať tiež nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

Na základe opísaných skutočností vo vyššie uvedenom rozsahu v tomto Sťažnostnom bode 4., odôvodňujem kasačnú sťažnosť v tejto časti nasledovne:

- I. krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 440 ods. 1 písm. f) Správny súdny poriadok,
- II. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) Správny súdny poriadok,
- III. krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu podľa § 440 ods. 1 písm. h) Správny súdny poriadok.

II.E.

Sťažnostný bod 5.

19. Žalobná námietka, uvedená v bode II. na strane 14 žaloby:

Žalobca zastúpený advokátom v žalobe namietal, že žalovaný neprerokoval so žalobcom ako zamestnávateľom Protokol v znení Dodatku podľa § 13 ods. 2 zákona o inšpekcii práce.

20. Odôvodnenie rozsudku a právne posúdenie námietky krajským súdom v časti žalobnej námietky v bode II. na strane 4 žaloby

Súd vo svojom rozsudku na strane 11 žalobnú námietku odôvodnil nasledovne: „Záverom súd konštatuje, že zákon žalovanému neukladá povinnosť prerokovať protokol so žalobcom opätovne, po vypracovaní dodatku, ktorým inšpektor práce reagoval na námietky vznesené zo strany žalobcu. Z tohto dôvodu, je táto žalobná námietka nedôvodná.“

21. Dôvody, v ktorých spočíva nesprávnosť právneho posúdenia krajského súdu a porušenia práva na spravodlivý proces

Nesúhlasím so záverom krajského súdu, nakoľko povinnosť prerokovať dodatok k protokolu vyplýva z ustanovení § 13 ods. 2, § 14 ods. 3 písm. a) zákona o inšpekcii práce. Žalovaný mal so žalobcom prerokovať dodatok k protokolu, nakoľko podľa § 14 ods. 3 písm. a) zákona o inšpekcii práce sa dodatok k protokolu považuje za súčasť protokolu a teda keď je súčasťou protokolu, tak mal byť v zmysle § 13 ods. 2 zákona o inšpekcii práce prerokovaný so žalobcom, čo sa v danom prípade nestalo.

Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o inšpekcii práce“), v prípade zistenia nedostatkov u kontrolovaného zamestnávateľa alebo kontrolovanej fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, je inšpektor práce povinný vypracovať protokol a ten prerokovať so zamestnávateľom alebo ním povereným zamestnancom, alebo s fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom. Inšpektor práce je povinný pri vypracúvaní protokolu prihliadať na vyjadrenia a doklady uplatnené alebo predložené kontrolovaným zamestnávateľom alebo kontrolovanou fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, počas výkonu inšpekcie práce do prerokovania protokolu.

Podľa § 14 ods. 3 písm. a) zákona o inšpekcii práce, inšpektor práce po posúdení písomného vyjadrenia kontrolovaného zamestnávateľa alebo kontrolovanej fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, doručeného v lehote určenej inšpektorom práce, vyhotoví dodatok k protokolu, v ktorom uvedie toto vyjadrenie a svoje stanovisko k nemu; dodatok k protokolu je súčasťou protokolu.

Žalovaný prerokoval protokol so žalobcom dňa 20.04.2014 (viď strana 20 Protokolu). Žalovaný vypracoval Dodatok č. 1 dňa 01.05.2014, ktorým žalobcovi nariadil odstrániť zistené nedostatky, a tento dňa 13.05.2014 zaslal doporučené do vlastných rúk žalobcovi (viď strana 3 Dodatku č. 1). Keďže podľa § 14 ods. 3 písm. a) zákona o inšpekcii práce je dodatok k protokolu súčasťou protokolu, tak potom Protokol v znení dodatku, mohol byť prerokovaný najskôr dňa 07.05.2014, t.j. dňa kedy bol vypracovaný Dodatok č. 1. Na základe uvedeného žalobca má za to, že protokol v znení dodatku nebol prerokovaný a je teda nezákonný. Samotný dodatok č. 1 na strane 2 uvádza „Inšpektorát práce dopĺňa v protokole nasledovné časti ...“, pričom tieto doplnené časti so žalobcom žalovaný neprerokoval.

Mám za to, že žalovaný si musí byť vedomý svojho pochybenia, nakoľko dodatok k protokolu v ďalších prípadoch prerokúva so zamestnávateľmi. V prílohe predkladám Dodatok k protokolu č. 1 Inšpektorátu práce Žilina, v ktorom bola dodržaná povinnosť prerokovať Dodatok k protokolu so zamestnávateľom – uvedené je konštatované na poslednej strane Dodatku. Uvedený Dodatok č. 1 som obdržal až v čase po vyhlásení rozsudku krajského súdu, z tohto dôvodu ho predkladám kasačnému súdu touto cestou.

Dôkaz o prerokovaní dodatku je zvýraznený na poslednej strane. Dodatku č. 1.

Dôkaz: Dodatok č. 1 (Príloha č. 3)

Poukazujem na Rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 16.06.2016, sp.zn. 14S/150/2015-115, strana 15, posledný odsek „*Súd považoval námietku žalobcu, že Dodatok č. 1 nebol so žalobcom prerokovaný, čím žalovaný porušil § 13 ods. 2 zákona o inšpekcii práce, za dôvodnú, pretože protokol je povinný inšpektor práce v zmysle ust. § 13 ods. 2 zákona o inšpekcii práce prerokovať so zamestnávateľom a nakoľko v zmysle ust. § 14 ods. 3 písm. a) zákona o inšpekcii práce, je dodatok k protokolu súčasťou protokolu, potom aj dodatok k protokolu, ktorý je súčasťou protokolu, je povinný inšpektor práce povinný prerokovať so zamestnávateľom.*“.

Dôkaz: Rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 16.06.2016, sp.zn. 14S/150/2015-115

Podľa ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. rozsudok z 27. apríla 2006 sp. zn. 4 Cdo 171/2005, treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať tiež nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

Na základe opísaných skutočností vo vyššie uvedenom rozsahu v tomto Sťažnostnom bode 5., odôvodňujem kasačnú sťažnosť v tejto časti nasledovne:

- I. krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 440 ods. 1 písm. f) Správny súdny poriadok,
- II. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) Správny súdny poriadok,
- III. krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu podľa § 440 ods. 1 písm. h) Správny súdny poriadok.

III.

Ustálenie rozhodovacej praxe

22. Kasačnému súdu navrhujem, aby **ustálil rozhodovaciu prax** vo veciach preskúmania zákonnosti protokolov z výkonov inšpekcie práce.

Tunajší Krajský súd Žilina rozhodol, že dodatok v znení protokolu nie je potrebné prerokovať, odôvodnenie žalovaného je postačujúce, žalovaný nemal zákonnú povinnosť navrhnúť opatrenia na odstránenie zistených porušení a pod.

Naopak, Krajský súd Nitra rozhodol svojím rozsudkom zo dňa 18.7.2013, sp.zn. 26S/57/2012 (na ktorý sme poukázali v žalobe na strane 3), že protokol z výkonu inšpekcie ruší a vracia vec žalovanému na ďalšie konanie a to najmä z dôvodov že:

- protokol nebol prerokovaný,
- ani z dodatku k protokolu nie je možné zistiť, čo má zamestnávateľ na odstránenie nedostatkov urobiť, aké má prijať opatrenia aby k takýmto situáciám nedochádzalo,
- z obsahu protokolu nevyplýva ako sa inšpektor práce vysporiadal s prípadnými vyjadreniami zamestnávateľa,
- postup žalovaného pri vypracúvaní protokolu bol príliš formalistický vzhľadom k závažnosti dôsledkov, ktoré pre žalobcu z protokolu vyplývajú. Tento formalizmus sa premietol do častí G a V protokolu, keď v časti G - zistené nedostatky síce žalovaný poukazuje na ustanovenia právnych predpisov, ktoré boli porušené, ale v konkrétnostiach už nebolo z protokolu možné zistiť v čom a akým spôsobom k ich porušeniu došlo,

- formalistickým prístupom žalovaného je postihnutý aj dodatok k protokolu v ktorom mal žalovaný reagovať na vyjadrenie žalobcu k protokolu uvedením svojho stanoviska k jednotlivým bodom vyjadrenia. Žalovaný sa vo svojom stanovisku (§ 14 ods. 3 písm. a) cit. zák.) dôsledne nevysporiadal s obsahom vyjadrenia žalobcu, svoje stanovisko v niektorých bodoch vôbec nezdôvodnil, iba sa pridržiaval predchádzajúcich zistení, čo je pre právne postavenie žalobcu a presvedčivosť správnosti záverov protokolu nepostačujúce.

Vyššie uvedené konštatovania Krajského súdu Nitra som zvýraznil na strane 9 a 10 rozsudku.

Dôkaz: Rozsudok Krajského súdu Nitra zo dňa 18.7.2013, sp.zn.26S/57/2012

23. Na základe vyššie uvedených rozsudkov navrhujem, aby kasačný súd **ustálil rozhodovaciu prax** vo veciach preskúmania zákonnosti protokolov z výkonov inšpekcie práce, nakoľko minimálne 3 (tri) krajské sudy (trnavský, nitriansky, žilinský) rozhodujú vo veciach preskúmania zákonnosti protokolov rozdielne a teda z ich rozhodovacej praxe nie je zrejme ani pre jednotlivé inšpektoráty práce, ako majú v rámci svojej celoslovenskej pôsobnosti postupovať pri vypracovávaní protokolov, čo narúša princíp právnej istoty.

Podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 14/07, „k znakom právneho štátu a medzi jeho základné hodnoty patrí neoddeliteľne princíp právnej istoty [(čl. 1 ods. 1 ústavy), napr. PL. ÚS 36/95], ktorého neopomenuteľným komponentom je predvídateľnosť práva. Súčasťou uvedeného princípu je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď (napr. m. m. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99), teda to, že obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované. Za diskriminačný možno považovať taký postup, ktorý rovnaké alebo analogické situácie rieši odchylným spôsobom, pričom ho nemožno objektívne a rozumne odôvodniť (mutatismutandis PL. ÚS 21/00 a PL. ÚS6/04)“. **Takýto záver potvrdil citáciu predmetného rozhodnutia Ústavného súdu SR aj Najvyšší súd SR, a to v uznesení z 30. septembra 2015 pod sp.zn. 7 Cdo 155/2014. Odklon od ustálenej judikatúry musí súd dôkladne odôvodniť aj podľa § 139 ods. 3 Správneho súdneho poriadku, ktorý je touto judikatúrou jednoznačne ovplyvnený.**

Podľa § 5 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, *konanie pred správnym súdom sa okrem princípov, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok a ktoré sa na konanie pred správnym súdom použijú primerane, riadi aj princípmi uvedenými v odsekoch 2 až 12.*

Podľa Čl. 2 ods. 2 a 3 Civilného sporového poriadku, *právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihliadnutia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu.*

Podľa Čl. 3ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, *každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené. Výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovoľávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.*

IV.

Občianske konanie o náhradu nemajetkovej ujmy

24. Taktiež poukazujem na skutočnosť, že preskúmanie zákonnosti protokolu v znení dodatku má pre žalobcu zásadný význam aj z toho dôvodu, že protokol v znení dodatku je podkladom pre konanie na Okresnom súde Žilina, sp. zn. 00C/000/2015 o náhradu nemajetkovej ujmy, v ktorom žalobcovia t.j. manželka a deti nebohého, žiadajú od žalobcu nemajetkovú ujmu za porušenie povinností a právnych predpisov pri smrteľnom úraze a to vo výške 500.000 eur. Samotné zistenie príčin smrteľného úrazu a aj konštatovanie porušenia právnych predpisov protokolom má pre žalobcu zásadné dôsledky, preto sa nestotožňujem s názorom Krajského súdu Žilina, uvedeným na strane 4 rozsudku, a to že krajský súd môže skúmať len zákonnosť uloženia tých povinností, ktoré predstavujú zásah do právneho postavenia žalobcu, nakoľko aj zistenie príčin smrteľného úrazu a konštatovanie porušenia právnych predpisov, predstavujú zásah do právneho postavenia žalobcu, keďže sú podkladom pre rozhodnutie o priznaní nemajetkovej ujmy žalobcov. Postup krajského súdu ako aj žalovaného pri vypracúvaní protokolu bol príliš formalistický vzhľadom k závažnosti dôsledkov, ktoré pre žalobcu z protokolu vyplývajú.

V.
Sťažnostný návrh

25. Mám za to, že vydaný rozsudok krajského súdu je porušením ústavnoprávne a medzinárodnoprávne garantovaných základných princípov (zásad) materiálneho právneho štátu, najmä princípu materiálnej spravodlivosti a materiálnej ochrany zákonnosti vrátane princípov riadneho a spravodlivého procesu, princípu právnej istoty, a princípu predvídateľnosti práva vrátane predvídateľnosti rozhodnutí orgánov verejnej moci, ako aj princípu ochrany legitímnych očakávaní [legitímnej dôvery – the Legitimate expectation - der Vertrauensschutz - la confiance légitime (l'attentelégitime)] a tiež princípu, že právo nemôže vzniknúť (vzísť) z bezprávia a nespravodlivosti ["ex iniuriaius non oritur" - "right cannot grow out of injustice" - "droit nepeu trésulter d'in justice"].

26. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhujem, aby kasačný súd zrušil napádaný rozsudok Krajského súdu Žilina č. k. 00S/000/2014 - 000 zo dňa 02.06.2016 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, eventuálne aby zrušil Protokol Inšpektorátu práce Žilina, č. ITN-000-00-0.0/P-J0-00 zo dňa 20. apríla 2014 v znení dodatku č. 1 zo dňa 01. mája 2014 a vec vrátil Inšpektorátu práce Žilina na ďalšie konanie a žalobcovi priznal náhradu trov konania a trov kasačného konania.

S úctou

.....
Ing. Július Veselý, konateľ
Biela čistiareň, s.r.o.